

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

(Regulering af renteerstatninger).

Fremsat den 22. oktober 1969 af *socialministeren*.

§ 1.

§ 33 i lov nr. 475 af 1. oktober 1945 om erstatning til besættelsestidens ofre, som ændret ved lov nr. 376 af 12. juli 1946, lov nr. 119 af 12. april 1957, lov nr. 151 af 13. maj 1959, lov nr. 327 af 18. november 1964, lov nr. 210 af 3. april 1965, lov nr. 188 af 25. maj 1966 og lov nr. 290 af 18. juni 1969 affattes således:

„§ 33. De i §§ 20 og 22 nævnte løbende erstatningsydelser og de i § 31 nævnte beløb for årslønnen, således som disse er reguleret senest pr. 1. oktober 1968, forhøjes med virkning fra 1. juli 1969 med 2 pct. For tiden efter 1. juli 1969 forhøjes eller nedsættes de i 1. pkt. nævnte ydelser

m. v. i samme forhold som lønnen for en tjenestemand på 1. løntrin i lønramme 7, jfr. § 36 i lov nr. 13 (Lovt. B) af 18. juni 1969 om tjenestemandslønninger m. m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken. De beløb for årslønnen, der fremkommer ved regulering efter 1. og 2. pkt., afrundes til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 3.“

„Stk. 2. Reguleringer i henhold til stk. 1, 2. pkt., har virkning fra samme tidspunkt som reguleringen af tjenestemandslønningerne.“

§ 2.

Lov nr. 151 af 13. maj 1959 om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ifølge lov nr. 151 af 13. maj 1959 om tillæg til og ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre (Folketingstidende 1958-59, spalte 2363, 2540, 4205, 4593; tillæg A, spalte 1689; tillæg B, spalte 887; tillæg C, spalte 927) skal løbende erstatningsydelser samt den minimale og maksimale årsløn, der kan lægges til grund ved erstatningens fastsættelse, reguleres i takt med lønninger for statstjenestemænd i 7. lønningsklasse.

Ved gennemførelsen af lov nr. 13 af 18. juni 1969 (Lovt. B) om tjenestemandslønninger m. m. og klassificering af tjenestemandstillinger i staten, folkeskolen og folkekirken er den indtil den 1. juli 1969 gældende tjenestemandsløvgivning, hvorefter

Socialmin. j. nr. 3320-6-1969.

erstatningsydelserne blev reguleret, bortfaldet. Det vil derfor være nødvendigt at finde et nyt grundlag for regulering af ydelserne. Da de tjenestemænd, som hidtil har været placeret i 7. lønningsklasse, efter den nye tjenestemandsløvs væsentligst er henført til lønramme 7, foreslås reguleringen knyttet til denne lønramme.

Efter at der ved den nye tjenestemandsløvs er sket en ændring af tjenestemandslønningerne fra 1. juli 1969, findes det rettest, at erstatningerne efter loven om erstatning til besættelsestidens ofre ændres tilsvarende. Da de omhandlede ydelser ifølge loven er sat i forhold til bestemte tjenestemandslønninger, er de hidtil blevet forhøjet ikke blot med